

Руснак Ірина Євгеніївна

**деканка факультету української філології, культури і мистецтва
Київського університету імені Бориса Грінченка, докторка філологічних
наук, професорка**

У 1986 році Руснак Ірина Євгеніївна з відзнакою закінчила Кіровоградський державний педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна (нині – Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка).

Руснак І. Є. учителювала на Кіровоградщині. Від 1993 року обіймала різні науково-педагогічні посади в Кіровоградському державному педагогічному інституті імені В. К. Винниченка, Вінницькому державному педагогічному університеті імені Михайла Коцюбинського та Київському університеті імені Бориса Грінченка.

1995 року в Державному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова пані Ірина захистила дисертацію про літературну творчість Дмитра Яворницького, здобувши науковий ступінь кандидата філологічних наук.

У 2007 році за результатами успішного захисту дисертації про художню модифікацію національної історіософії в прозі Уласа Самчука отримала науковий ступінь доктора філологічних наук у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

Руснак І. Є. навчалася в Першій Літній літературознавчій школі «Сучасна літературознавча теорія та реінтерпретація української літератури», організованій Національним університетом «Києво-Могилянська Академія» в 1998 році.

Життєве кредо пані Ірини: «Не сподівайтесь позбутися книжок!» (Умберто Еко). Коли людина читає, вона не тільки відстежує сюжетні ходи чи хвилюється за улюбленого персонажа, не просто вбирає закладені письменником у твір смисли. Коли людина читає, вона щоразу здійснює вибір: читати все чи тільки вибрані фрагменти, оригінал чи переклад, про себе чи вголос, собі чи приятелю, надривно чи із задоволенням. Людина повинна читати так, щоб уміти висловити про прочитане свою точку зору (і байдуже, позитивну чи негативну), людина повинна читати так, щоб потім радісно повідомити навколишнім: «Це неймовірна книжка!». Людина повинна читати постійно, щоб розуміти інших людей, світ, у якому живе, і себе в цьому світі. Читаючи, людина створює світ (і свій внутрішній, і довколишній) по-новому. Саме цьому навчає література.

Коло наукових інтересів Ірини Євгеніївни: українська література міжвоєнної доби, українська еміграційна література, творчість письменників-вісниківців, художня спадщина Уласа Самчука, Юрія Липи, Леоніда Мосендза, Миколи Чирського та інших.

Вона є авторкою понад 200 наукових праць. Особливим науковим здобутком Ірина Руснак вважає введення в науковий обіг творів письменників-вісниківців, що вважалися втраченими або існували як документи в різних архівах. Серед них – видані видавництвом «Фоліо» в 2022 році 4 книги з двадцятитомника Уласа Самчука (підготовка текстів до друку, передмови, коментарі, словники маловживаних слів): «Саботаж УВО», «Гори говорять. Сонце з Заходу», «Драми», «На твердій землі»; щасливо віднайдена драматична мініатюра «Шлях із Крут» Миколи Чирського, розшифрування і подальше опрацювання його ж кіносценарію «Україна в огні» про події Карпатської України.

Успіхи в науково-педагогічній роботі І. Є. Руснак відзначено нагрудним знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти», Почесною грамотою Міністерства освіти України, відзнакою «Флагман освіти і науки України», грамотою Департаменту освіти і науки Київської міської ради.